

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. .... din 2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspectie Fiscala Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC „X” SRL din Z, împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor, prin Decizia de impunere nr. Z emisa în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în data de Z, la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Bihor pentru întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, SC “X” SRL din Z aduce următoarele argumente:

- menționează că organele de inspecție fiscală au constatat faptul că imobilul clădire și teren situat în Z a fost achiziționat pentru a fi utilizat de imputernicitul administratorului A, dar la adresa respectivă nu s-au desfășurat operațiuni economice;

- susține că imobilul a fost achiziționat în baza facturii fiscale nr. Z din data de Z în sumă totală de Z lei din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, este utilizat exclusiv în scopul afacerii, respectiv cazarea managerului societății și a diverselor delegații sosite din afara României, în principal angajați ai B - firma mamă, în scopul instruirii personalului angajat, al prezidării ședințelor trimestriale, al monitorizării lucrărilor, al sprijinirii întăririi aspectelor referitoare la gestionarea proceselor, al montării și setării mașinărilor;

- precizează că în ceea ce privește cazarea managerului în acest imobil, atâta vreme cât acest aspect reprezintă una din clauzele contractului de muncă al acestuia și în condițiile în care orice alt contract de închiriere de care acesta ar fi beneficiat ar fi deductibil fiscal din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, consideră că este cu totul contrar principiilor economice refuzul organelor fiscale de a acorda deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru imobilul achiziționat și pentru dotările achiziționate pentru asigurarea minimului de confort necesar.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. Z

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

În perioada ..... 2008 – ..... 2009 SC "X" SRL din Z a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Z lei aferentă facturilor fiscale de achiziție de la diferiți furnizori în sumă totală de Z lei (achiziție clădire și teren în com. Z, taxe notariale achitate la cumpărare, achiziții de bunuri pentru mobilarea și utilizarea acestui imobil și utilități aferente) care nu sunt în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din explicațiile verbale date de reprezentanta societății pe durata inspecției fiscale reiese că imobilul de la adresa com. Z, a fost achiziționat pentru a fi utilizat de împuternicitul administratorului A, care locuiește la adresa respectivă și în imobil nu se desfășoară operațiuni economice.

În baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit că taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Z lei este nedeductibilă și implicit de plată în sarcina societății.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele

aflăte la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, nr. Z, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul unic de înregistrare Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe asupra legalității neacordării dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă achiziționării de către SC "X" SRL a unui imobil (clădire și teren) și de bunuri și servicii pentru mobilarea și utilizarea acestuia, imobilul având pe perioada verificată destinația de locuință pentru împuternicitul administratorului societății.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală în luna ..... 2008 SC "X" SRL din Z a achiziționat un imobil (clădire și teren) situat în comuna Z de la SC „Z” SRL în baza facturii fiscale nr. Z în sumă totală de Z lei pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei. Pentru acest imobil în perioada ..... 2008 – ..... 2009 societatea a achitat taxe notariale și a achiziționat bunuri pentru mobilarea și utilizarea acestuia în sumă totală de Z lei și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, cu precizarea că, în imobilul în cauză nu se desfășoară operațiuni economice ci reprezintă locuință pentru domnul A în calitate de împuternicit al administratorului societății.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin.(2) lit. a) și art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 145. - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/ prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

[...]

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).”,

coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(4) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, care menționează:

“45 - (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, orice persoană impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în folosul operațiunilor sale taxabile care dau drept de deducere, nefiind suficientă justificarea sumei TVA cu facturile fiscale de cumpărare sau alte documente legale.

Prin urmare, imobilul achiziționat de SC „X” SRL de la SC „C” SRL conform facturii fiscale nr. Z constând din clădire și teren situat în comuna Z fiind utilizat pe perioada verificată ca locuință de către împuternicitul administratorului A și întrucât în acesta nu s-au desfășurat operațiuni economice, societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

De asemenea, nu este deductibilă nici taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă taxelor notariale achitate la cumpărarea imobilului, achiziționării de bunuri pentru mobilarea și utilizarea acestui imobil, precum și utilităților aferente acestuia întrucât acestea nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale SC „X” SRL.

Pe cale de consecință, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z că taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Z lei aferentă imobilului (clădire și teren) și bunurilor și serviciilor achiziționate pentru mobilarea și utilizarea acestuia în sumă totală de Z lei este nedeductibilă, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată pentru această obligație fiscală.

În ceea ce privește argumentul invocat în contestație potrivit căruia imobilul a fost achiziționat pentru a fi utilizat exclusiv în scopul afacerii, respectiv cazarea managerului societății și a diverselor delegații sosite din afara României de la firma mamă, în scopul instruirii personalului angajat, al prezidării ședințelor trimestriale, al monitorizării lucrărilor și funcționării utilajelor, precizăm că acesta nu se susține și nu poate fi luat în considerare la soluționarea favorabilă a cauzei deoarece SC “X” SRL nu a depus la dosarul contestației documente justificative în acest sens. Iar, ordinele de deplasare în număr de Z anexate la dosar, doar unul este din perioada verificată (nr. Z pentru 1 persoană/ 3 zile), celelalte Z fiind pe perioada anterioară sau pe perioada de după cea verificată și completate pe formular tipizat românesc în limba română fără să reiasă calitatea de angajați a persoanelor în cauză.

Referitor la Dispoziția nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor a răspuns prin Decizia nr. Z în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC “X” SRL din Z ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

